

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Г.Т., 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Г.Т. в публично заседание на двадесет и седми юни
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росен М. Стоянов

при участието на секретаря Димитричка Й. Иванова
като разгледа докладваното от Росен М. Стоянов Гражданско дело №
20233220100068 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание искова молба с вх. №539/28.02.2022г. от ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С., р-н „Л.“, бул.,Д.В., *, представлявано от С.С.П. и К.Д.К., чрез адв. М. Г. със съдебен адрес гр. С., бул. „Д.В., *, срещу Р. С. Р. с ЕГН – *****, с адрес: с. П., общ. Г.Т., ул. „С., *, с посочено правно основание чл. 500 от КЗ и цена на иска в размер на 809.01лв.

Исковата молба е депозирана с вх.№14389/19.01.2023г. в Софийски районен съд, където е образувано гр.д.№2953/23г., което с Определение №3536/26.01.2023г. е прекратено и изпратено за разглеждане по подсъдност с вх.№539/28.02.2022г. от Районен съд – Г.Т..

Иска се ответникът Р. да бъде осъден да заплати на ищцовото дружество сума в размер на 809.01 лв., представляваща изплатеното от ЗД „Б.И.“ АД застрахователно обезщетение с включени ликвидационни разноси в размер на 25 лева, ведно със законната лихва върху нея от датата на завеждането на исковата молба до пълното изплащане на дължимите суми.

Претендират се сторените разноси. Релевирани са доказателствени искания.

Предявеният иск е с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1 от КЗ /отм./ и

чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът представя отговор на исковата молба, в който признава иска по основание и размер, както и всички факти изложени в обстоятелствената част на исковата молба.

В първото по делото открито съдебно заседание, проведено на 27.06.2023г. ответникът Р. заявява, че поддържа стореното от него признание на иска.

Предвид това съдът основава решението си на признаването на исковете.

С определение в открито съдебно заседание от 27.06.2023г. по направеното искане за постановяване на решение при признание на иска съдът е прекратил съдебното дирене.

Съдът, като взе предвид искането на ищеца за постановяване на решение при признание на иска, намира следното:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 274, ал. 1, т. 1 от КЗ /отм./ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

От представените и приети от съда доказателства става ясно, че на 16.12.2019г. в гр. Д., ул. „И.М.“ * е възникнало ПТП с участието на МПС „Мерцедес Е270 ЦДИ“, с рег. № ***, собственост на Р. С. Р., управлявано от същия, който удря паркирано МПС „Фолксваген Голф“, с рег. № ***, собственост на П.Д.П.. За събитието е съставен Протокол за ПТП № 1740292/16.12.2019г. от органите на КАТ, според който произшествието е възникнало в резултат на противоправно поведение на водача на МПС „Мерцедес Е270 ЦДИ“, с рег. № *** - Р. С. Р., който след настъпилото ПТП напуснал местопроизшествието. МПС „Мерцедес Е270 ЦДИ“, с рег. № *** е бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ЗД „Б.И.“ АД със застрахователна полица № BG/02/119003015362, която била валидна към момента на събитието. В дружеството е заведена щета под № 2010007380 от ЗАД „Б.В.И.Г.“ - застраховател по застраховка „Каско“ на увреденото МПС, като след направена оценка на щетата е било изплатено застрахователно обезщетение в размер на 784.01 лв. на ЗАД „Б.В.И.Г.“ за увреденото МПС „Фолксваген Голф“, с рег. № ***.

От протокола за ПТП № 1740292/16.12.2019г. става ясно, че ответникът Р. е напуснал мястото на ПТП, в следствие на което виновно се е отклонил от

проверка за алкохол, в следствие на което на основание чл. 500 от КЗ, ЗД „Б.И.” АД има право да получи от него платеното застрахователно обезщетение.

Разпоредбата на чл. 237, ал.1 от ГПК предвижда, че когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието. Съгл. ал.2, в мотивите на решението е достатъчно да се укаже, че то се основава на признанието на иска. Съгл. ал.3 на чл. 237 от ГПК, съдът не може да постанови решение при признание на иска, когато признатото право противоречи на закона или на добрите нрави, както и когато е признато право, с което страната не може да се разпорежда.

В случая, видно от протокол от открито съдебно заседание по делото, проведено на 27.06.2023г., непосредствено след даване ход на делото и изслушване на страните, ответникът е направил признание на иска. Предвид това, съдът е прекратил съдебното дирене и е дал ход по същество.

Съдът намира, че в случая са изпълнени предпоставките за произнасяне на решение при признание на иска, извършено от ответника Р. в открито с.з. по делото, проведено на 27.06.2023 г. Извършеното признание не противоречи на закона и добрите нрави, признато е право, с което страната може да се разпорежда, поради което не са налице отрицателните предпоставки по чл. 237, ал.3 от ГПК. От ищеца е направено своевременно искане за постановяване на решение при признание на иска, което става видно от становище с вх.№1501/20.06.2023г.

Ето защо, с оглед наличието на предпоставките за постановяване на решение при признание на иска, предявеният иск следва да бъде уважен за целия размер от 809.01лв.лв. (осемстотин и девет лева и 1ст.), ведно със законната лихва от датата на завеждане на исковата молба – 19.01.2023г. до окончателното изплащане на сумата.

По разноските:

При този изход на спора, в полза на ищеца се поражда правото да му бъдат заплатени направените по делото разноски. Ищецът претендира сторените разноски по делото, както следва: сумата от 50 лв. държавна такса в настоящото исково съдебно производство, сумата от 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. С. Р. с ЕГН – *****, с адрес: с. П., общ. Г.Т., ул. „С., * ,
ДА ЗАПЛАТИ на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на
управление в гр. С., р-н „Л.“, бул.,Д.Б., *, представлявано от С.С.П. и К.Д.К.,
сумата от 809.01лв. (осемстотин и девет лева и 1ст.), представляваща
изплатеното от ЗД „Б.И.”АД застрахователно обезщетение с включени
ликвидационни разноси в размер на 25 лева, ведно със законната лихва от
датата на завеждане на исковата молба – 19.01.2023г. до окончателното
изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Р. С. Р. с ЕГН – *****, с адрес: с. П., общ. Г.Т., ул. „С., * ,
ДА ЗАПЛАТИ на ЗД „Б.И.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на
управление в гр. С., р-н „Л.“, бул.,Д.Б., *, представлявано от С.С.П. и К.Д.К.,
сумата от 150лв.(сто и петдесет лева), представляваща съдебни разноси в
производството.

Посочена от ищеца банкова сметка, на Гаранционен фонд в Банка - ДСК,
BIC: STSABGSF, IB AN: BG55 STSA 9300 0016 1883 03.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Д. в двуседмичен
срок от съобщаването на страните.

Съдия при Районен съд – Г.Т.: _____